

vani domači grudi, v objemu trentarskih gorá in ob šumenje vedno bistré Soče.

Utrujeni stolp v Razorju bo še kljuboval viharjem, snegu in ledu, trentarski pa je omahnil za vedno.

Verena Mencinger

Manj zanimanja za planinske šole

Odbor za planinsko šolo pri Planinski zvezi Slovenije je pregledal poročila o opravljeni planinski šoli v lanskem letu in ugotovil, da je bilo zaključenih 25 planinskih šol (PŠ) v 22 planinskih društvih, vseh absolventov teh šol pa je bilo 469. Ena od teh šol je bila v organizaciji KVIZ oziroma odbora PŠ, dve planinski društvi pa sta organizirali po dve planinski šoli, in sicer PD Litija in Novo mesto.

V primerjavi s podatki iz leta 1987 se je število planinskih društev, ki so organizirala in končala PŠ, zmanjšalo od 26 na 22 ali za 15 odstotkov, število absolventov pa se je zmanjšalo od 576 na 469 ali za 19 odstotkov. Povprečno število absolventov v lanskim PŠ je bilo 18, najmanjše 2, največje pa 43. Povprečna starost absolventov je bila 13 let.

Največ planinskih šol je bilo lani na območju ljubljanskega in zasavskega meddruštvenega odbora planinskih društev, in sicer po 5. Po tri planinske šole so organizirali na območjih dolenskega in primorsko-notranjskega MDO, po dve na območjih gorenjskega in pomurskega, po eno pa koroškega, podravskega, posoškega in savinjskega MDO.

Na tisoč članov planinskih društev je bilo lani največ absolventov planinskih šol v dolenskem meddruštvenem odboru (29), v primorsko-notranjskem MDO je bilo na tisoč članov lani 18 absolventov planinskih šol, v pomurskem MDO 11, v zasavskem 6 in v drugih, kjer so imeli planinske šole, od 1 do 3. To jasno kaže, koliko v planinskih društvih storijo za osnovno izobraževanje svojega članstva: število absolventov je prenizko celo v tistem MDO, kjer je najvišje.

Analiza kaže, da je med absolventi največ osnovnošolske mladine, zelo malo pa odraslih in srednješolske mladine.

Odbor za planinsko šolo pri PZS ugotavlja, da so nekatera (žal redka) planinska društva uvrstila izvedbo planinske šole v svoje redne programe, nekatera izvajajo program občasno, veliko planinskih dru-

štev pa še nikoli ni organiziralo planinske šole. Nekatera PD pošiljajo svoje odrasle člane na odprto planinsko šolo, ki jo vsako leto organizira odbor PŠ pri KVIZ PZS.

Kot pomoč pri organizaciji in izvedbi planinskih šol organizira odbor za PŠ vsako leto seminar za vodje planinskih šol, ki je namenjen tako tistim, ki še nikoli niso organizirali PŠ, kot onim, ki imajo na tem področju dela že bogate izkušnje. Tam izmenjujejo izkušnje in se dogovarjajo za delo v prihodnje. Udeležba na tem seminarju se je zadnja leta sicer nekoliko zmanjšala, vendar je še zadovoljiva glede na število absolventov PŠ.

Pohod po Haloški poti

V soboto, 22. aprila letos, je Planinsko društvo Ptuj s sodelovanjem Zveze telesnokulturnih organizacij občine Ptuj uspešno izpeljalo akcijo republiškega pomena — množični pohod po Haloški planinski poti. Kljub napovedanemu slabemu vremenu je sto trideset udeležencev prehodilo tretjo etapo Haloške planinske poti, ki so jo organizatorji izbrali za ta množični pohod. Na šest ur dolgi poti od Narapelj do Gorce (Podlehnik) so pohodniki lahko od tislili zraven štirih žigov pohoda še 6. in 7. kontrolno točko Haloške planinske poti. Udeleženci so bili v večini člani Planinskega društva Ptuj, od drugih pa moramo omeniti predvsem Mariborčane in Celjane — in celo en Splitčan se je znašel med njimi. Po prehojeni poti so udeleženci dobili lepo oblikovano in izdelano priponko, ki simbolizira markacijo, v katero je vkomponirana značka Haloške planinske poti. Slovesen zaključek na Gorci je izzvenel tudi v podeljevanju priznanj: praktično darilo je dobil najbolj oddaljen udeleženec (iz Splita), najstarejši udeleženec, 80-letni Niko, najmlajši udeleženec, 5-letni Aljaž, najštevilčnejša tuja skupina (Mariborčani) in trije pohodniki, ki so največkrat prehodili Haloško planinsko pot (Ivan Meden in Tone Mervič iz Maribora ter Simon Petrovič iz Ptuja). Ob zvokih dueta Junger iz Ptuja so uživali predvsem najmlajši udeleženci, ki so neumorno plesali ne glede na šest ur hoje. Gostišče Gorca je prijetno presenetilo z enolončnico (bogato zabeljeni ajdovi žganci in gobova juha) v domačih, lončenih posodah.

Čudovito sončno vreme, bujno zelenje prebujajočih se gozdov, nežni poganjki v goricah in prijazni domačini, od katerih so se nekateri tvorno vključili v to akcijo in poskrbeli, da pohodniki niso bili žejni, so veliki prispevali k prijetnemu počutju. Udeleženci so bili zadovoljni in nekateri prav dobre volje, kar je prav gotovo priznanje organizatorjem in njihovim so-

Planinski vestnik ima vedno na široko odprta vrata za vsa mišljenja in vse dejavnosti v gorah. Pišite nam o tem, da bodo še drugi prijatelji gorá zvedeli za vaše doživljaje, poglede in zamisli. Predvsem pa nam napišite kaj hribovsko smešnega, saj humor v teh težkih časih še kako potrebujemo.

delavcem. Oboji so namreč zraven organizacijskih priprav neumorno upirali oči v nebo, če se bo april spet poigral ali ne. Med potjo je bila tudi možnost ogleda Haloške hiše, ki jo je DO Kmetijski kombinat iz Ptuja spremenil v muzej. Lična, s slamo krita hiša, ki pod enotno streho skriva bivalne prostore (v katerih so še pred nedavnim stanovali) in ogromno prešo, je bila gotovo največja zanimivost za udeležence iz drugih krajev in seveda za otroke, ki so se najbolj čudili črni kuhinji.

Veliko pohval je bilo izrečenih na račun ohranjanja ljudskega izročila oz. stavbne kulture in njene notranje opreme. Slišali pa smo tudi upravičene pripombe, da to naše bogastvo premalo ponujamo oz. premalo in v preozkem krogu povemo, kaj sploh imamo in kaj vse popotnik ali izletnik lahko vidi tudi v Halozah.

Upamo in želimo, da bodo ustanovitelji in upravljalci tega muzeja, za katerega dobite ključ v gostišču na Gorci, zbirko dopolnili tako tehnično kot strokovno in bodo tako vsi obiskovalci, ne le pohodniki, v prihodnje odšli iz Haloz s prijetnimi vtisi in s spoznanjem, da tudi v Halozah teče čas naprej. Tudi množični pohod je prav gotovo prispeval k temu.

Kristina Šamperl Purg

Srebrni jubilej rezervata

Več kot 1500-člansko planinsko društvo Snežnik iz Ilirske Bistrice je svojo letošnjo dejavnost zasnovalo v znamenju praznovanja 25-letnice botaničnega rezervata Snežnik in posebne družbene skrbi za to izjemno zanimivo goro. Poleg tega bodo proslavili tudi 20-letnico delovanja svojega mladinskega odseka, ki je popeljal v naravo in v gore že na tisoče mladih.

Priznanja za delovne planince

Ob letošnjem dnevu OF je prejel predsednik PD Zabukovica Ivo Goričan srebrni znak OF za uspešno vodenje planinskega društva. Res je, da je njegov staž predsednika društva zelo kratek, vendar je bilo njegovo delo na področju planinstva vse-skozi v ospredju.

Že kot predsednik KK SZDL Griže je imel velik posluš za planinstvo in je že tedaj deloval v upravnem odboru društva. Če ne drugega moramo omeniti, da je bil med tistimi, ki so v program krajevnega samoprispevka vključili tudi obnovo športnih objektov. Pod njegovim vodstvom je krajevni samoprispevek uspel in planinsko društvo dobiva krepko pomoč za obnovo in razširitev planinske postojanke.

Da je delo v planinski organizaciji v kraju cenjeno, potrjujejo tudi letošnje podelitve bronastih znakov OF. Med dobitniki je bil načelnik mladinskega odseka Milan Polavder. Njegov mladinski odsek je lani prejel najvišje priznanje ZSMJ, plaketo 25. maj. — Prav tako je prejel bronasti znak OF gospodar društva Boris Cilenšek. — V Grižah praznuje letos osnovna šola 150-letnico delovanja. To je šola, ki je tesno povezana s planinskim društvom. Na šoli delujejo vodniki društva kot zunanji sodelavci šole, skupaj organizirajo planinske taborje itd. Na proslavi ob 150-letnici je prejelo planinsko društvo priznanje šole za tesno sodelovanje. Prav tako sta posebni priznanji prejela načelnik mladinskega odseka Milan Polavder za pomoč pri delu s pionirji in Bojan Jevševar, ki je vodil na šoli orientacijski krožek in vzgojil v orientacijskem teku skupino tekmovalcev, ki so med najboljšimi v Sloveniji.

Vsa ta priznanja potrjujejo, da je delo planinskega društva z mladimi na pravi poti. Zato ni bojazni, da ne bo uspel letošnji načrt. Takoj po zaključku šolskega leta bo tabor za cicibane vzgojno-varstvenega zavoda in učence prvih razredov pri lovski koči pod Gozdnikom, v počitnicah pa bo tabor za pionirje in mladince na Jezerskem. Tu je še kopica drugih akcij mladih od markiranja do izletništva.

Pomagali bodo pri markiranju poti; odšli bodo na Golico. Če bo primerno vreme, bodo cicibani nadaljevali akcijo ciciban-planinec, pionirji pa akcijo pionir-planinec itd.

Zato so v društvu ponosni na priznanja, ki jih prejemale posamezniki: priznanja potrjujejo pravilnost dela od najmlajših do starejših, ki jim ni žal sobot in nedelj, ki jih preživijo s prostovoljnimi delom na Homu. Zato je tudi razumljiv revolt, ki je zavladal v društvu, ko smo se seznanili z ustavnimi amandmaji k ustavi SRS. Kjer je mogoče, protestiramo proti XVIII. amandmaju, ki telesne kulture ne vklju-